ការបែងចែកមត៌ក

ឧទ្ទេសនាមដោយ
លោកមេធាវី អ៊ីវ ប៉ូលី

១៥/មករា/២០១៨

ការបែងចែកមតិក

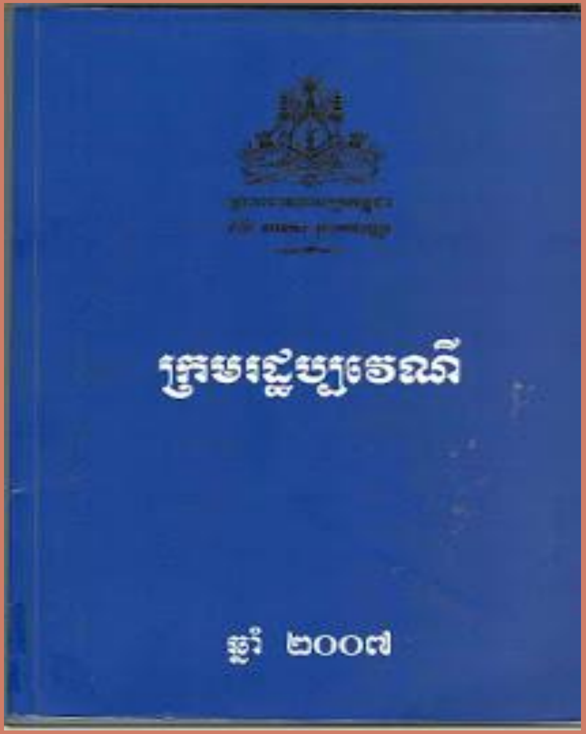

ក្រ.រដ្ឋប្បវេណី

- បទបញ្ញត្តិទូទៅ (គន្ថី១)
- បុគ្គល (គន្ថី២)
- សិទ្ធិប្រត្យក្ស (គន្ថី៣)
- កាតព្វកិច្ច (គន្ថី៤)
- កិច្ចសន្យាសំខាន់ៗ (គន្ថី៥)
- ការធានាកាតព្វកិច្ច (គន្ថី៦)
- ញាតិ (គន្ថី៧)
- សន្តតិកម្ម (គន្ថី៨)
- អវសានប្បញ្ញត្តិ (គន្ថី៩)

មាតិកា

ក. សញ្ញាណនៃសន្តតិកម្ម

១. សន្តតិជន

២. ចំណែកមត៌ក

ខ. ការរៀបចំបែងចែកមត៌ក

១. ការបញ្ជាក់អំពីអត្ថិភាព ឬនត្ថិភាពនៃមតកសាសន៍

២. ការបញ្ជាក់អំពីសន្តតិជន

៣. ការបញ្ជាក់អំពីកម្មវត្ថុនៃសន្តតិកម្ម

៤.ការបញ្ជាក់អំពីភាគពូកិច្ច

មាតិកា

គ. ការអនុវត្តជាក់ស្តែងនៃការបែងចែកមត៌ក

១.លំហូរនៃការទទួលរឿងក្តីសន្តតិកម្ម

២.របៀបសរសេរពាក្យសុំបែងចែកមត៌ក

៣.ឯកសារភ្ជាប់

៤.មូលដ្ឋាននៃការវិនិច្ឆ័យ

៥.សេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់

ក. សញ្ញាណនៃសន្តតិកម្ម

សន្តតិកម្ម ចាប់ផ្តើមដោយសារមរណភាពរបស់មតកជន ហើយសន្តតិកម្មត្រូវធ្វើឡើងដោយផ្អែកតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ ឬដោយផ្អែកតាមឆន្ទៈរបស់មតកជន។ សន្តតិកម្មដោយផ្អែកតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ ហៅថាសន្តតិកម្មតាមច្បាប់ រីឯសន្តតិកម្មដោយផ្អែកតាមឆន្ទៈរបស់មតកជនហៅថាសន្តតិកម្មតាមមតកសាសន៍។

ក. សញ្ញាណនៃសន្តតិកម្ម

សន្តតិកម្មចាប់ផ្តើមដោយសារមរណភាព
របស់មតកជន ហើយវាអាចជាសន្តតិកម្ម
តាមច្បាប់ ឬជាសន្តតិកម្មតាមមតកសាសន៍

១. សន្តតិជន

១.១ សន្តតិជនតាមច្បាប់

សន្តតិជនលំដាប់ទី១៖ កូនរបស់មតកជន ទោះបីជាកូនបង្កើតក្តី ឬកូនសុំក្តី។ មួយវិញទៀតបើកូនរបស់មតកជនបានទទួលមរណភាព នៅមុន ឬព្រមគ្នានឹងពេលចាប់ផ្តើមសន្តតិកម្ម ឬបាត់បង់សិទ្ធិសន្តតិកម្ម របបសន្តតិកម្មជំនួសនឹងត្រូវបានយកមកអនុវត្ត។

១. សន្តតិជន

ឪពុក ស្លាប់បាន
បន្សល់មត៌កឱ្យកូន

កូនរបស់មតកជនជា
សន្តតិជនលំដាប់ទី១

ឪពុក

កូន

១. សន្តតិជន

ថ្ងៃដែលA និងBស្លាប់ក្នុងគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ជាមួយគ្នា

ដូចនេះ C ជាសន្តតិកម្មជំនួស

Aឪពុក

Bកូនរបស់A

Cកូនរបស់B

១. សន្តតិជន

សន្តតិជនលំដាប់ទី២៖ ប្រសិនបើ មតកជន ពុំមានបច្ឆាញាតិផ្ទាល់នោះទេ បុព្វញាតិផ្ទាល់ ដូចជា ឪពុកម្តាយ ជីដូនជីតា ជាអាទិ៍ នឹងត្រូវទទួលបន្តមត៌កនោះ។

ដោយB គ្មានបច្ឆាញាតិផ្ទាល់នោះទ្រព្យរបស់ Bត្រូវធ្លាក់ទៅលើបុព្វញាតិផ្ទាល់B។

ដូចនេះ A ជាអ្នកទទួលនៅទ្រព្យសម្បត្តិនោះ។ A ជាសន្តតិជនលំដាប់ទី២។

Aឪពុក

Bកូនរបស់A

១. សន្តតិជន

សន្តតិជនលំដាប់ទី៣៖ បើមតកជនគ្មានបច្ឆាញាតិផ្ទាល់ និងបុព្វញាតិផ្ទាល់នោះទេ បងប្អូនបង្កើតរបស់មតកជន ត្រូវក្លាយជាសន្តតិជនដែលមានលំដាប់ទី៣។

A បានស្លាប់ហើយបានបន្សល់រថយន្ត១គ្រឿង ដោយ A មិនមានបុព្វញាតិផ្ទាល់ និងបច្ឆាញាតិផ្ទាល់។ ដូចនេះ រថយន្តនោះត្រូវធ្លាក់មក B ដែលជាបងប្អូនបង្កើតរបស់ A ត្រូវជាសន្តតិជនលំដាប់ទី៣

A ជាមតកជន

B ជាប្អូនបង្កើតរបស់A

១. សន្តតិជន

សន្តតិជនជានិច្ច៖ សហព័ទ្ធរបស់មតកជន ត្រូវក្លាយជាសន្តតិជនជានិច្ច(មាត្រា ១១៦១.១)។

A មានឡាន និងផ្ទះដែលជាទ្រព្យរបស់ខ្លួន។

A

A និង Bជាសហព័ន្ធនឹងគ្នា

B

C កូន

B និង C ជាសន្តតិជន ដោយC ជាសន្តតិជនលំដាប់ទី១ ចំណែក B ជាសន្តតិជនជានិច្ច។

១. សន្តតិជន

១.២ អភ័ព្វបុគ្គលនៃសន្តតិកម្ម

អភ័ព្វបុគ្គល ជាជនគ្មានលក្ខណៈសម្បត្តិក្នុងការទទួលបាននូវសន្តតិកម្ម ដោយមានមូលហេតុដូចខាងក្រោម៖

ក. ទទួលទោស ដោយមានចេតនាធ្វើឃាត ឬប៉ុនប៉ងធ្វើឃាតមតកជនឬអ្នកមានលំដាប់សន្តតិកម្មមុន ឬស្មើ ទោះបីដោយប្រយោល ឬដោយផ្ទាល់ក្តី

ខ. បុគ្គលដែលបានដឹងអំពីការសម្លាប់មតកជន ប៉ុន្តែមិនរាយការណ៍ ឬមិនប្តឹងលើកលែងតែបុគ្គល នោះមិនអាចវិនិច្ឆ័យល្អឬអាក្រក់ ឬអ្នកសម្លាប់ជាសហព័ទ្ធ ឬញាតិលោហិតខ្សែផ្ទាល់

១. សន្ដតិជន

គ. បុគ្គលដែលបានរារាំងមតកជន ក្នុងការលុបចោល ឬកែប្រែមតកសាសាន៍ ដោយឆបោក ឬគម្រាមកំហែង

ឃ. បុគ្គលដែលបានឱ្យមតកជនធ្វើ ឬលុបចោល ឬកែប្រែមតកសាសន៍ដោយឆបោក ឬគម្រាមកំហែង

ង. បុគ្គលដែលបានក្លែង កែបន្ថំ បំផ្លាញ ឬលាក់ទុកនូវមតកសាសន៍របស់មតកជន។

១. សន្តិជន

ករណី «ក»

ដោយ A បានសម្លាប់ឪពុករបស់ខ្លួនដូចនេះ A ត្រូវផ្តន្ទាទោសឱ្យជាប់ពន្ធនាគារពីបទឃាតកម្ម។

ដូចនេះ តាមក្រមរដ្ឋប្បវេណី A ក៏ជាអភ័ព្វបុគ្គលដែរ។

A

១. សន្តតិជន

១.៣ ការផ្តាច់មត៌កពីសន្តតិជន

ប្រសិនបើម្ចាស់ទ្រព្យ មានឆន្ទៈមិនប្រគល់ទ្រព្យសម្បត្តិឱ្យទៅសន្តតិជន នៅពេលខ្លួនទទួលមរណភាព ម្ចាស់ទ្រព្យអាចផ្តាច់មត៌កពីសន្តតិជន តាមផ្លូវតុលាការ ឬកំណត់ក្នុងមតកសាសន៍។

១. សន្តតិជន

-តាមផ្លូវតុលាការ៖ ត្រូវដាក់ពាក្យសុំដីកាសម្រេចផ្តាច់មត៌កដោយភ្ជាប់ជាមួយនឹងមូលហេតុណាមួយដូចជា៖

ក. ធ្វើបាបមតកជន

ខ. ប្រមាថមតកជន

គ. អាចមើលថែទាំមតកជនបាន នៅពេលមានជម្ងឺ ប៉ុន្តែមិនមើលថែទាំ

ឃ. ទទួលបានសេចក្តីសម្រេចពីតុលាការ ដាក់ពន្ធនាគារមួយជីវិត

ង. ប្រព្រឹត្តអំពីល្មើសធ្ងន់ធ្ងរ គួរឱ្យកត់សំគាល់ ជាអាទ៍។

១. សន្តតិជន

ករណី«ក»

កូន បានវាយធ្វើបាបឪពុកក្នុងករណីនេះ ឪពុកអាចផ្តាច់មត៌កពីកូននោះបាន ដោយប្រើយន្តការតុលាការ។

ករណី«ខ»

កូន បានជេរប្រមាថឪពុកជាញឹកញាប់ករណីនេះ ឪពុកអាចផ្តាច់ មត៌កពីកូននោះបាន ដោយប្រើយន្តការតុលាការ។

១. សន្តតិជន

– តាមការកំណត់ក្នុងមតកសាសន៍៖ គឺម្ចាស់បណ្តាំបានធ្វើមតកសាសន៍ ផ្តាច់មត៌កពីសន្តតិជន អ្នកប្រតិបត្តិមតកសាសន៍ត្រូវដាក់ពាក្យសុំទៅតុលាការឱ្យផ្តាច់មត៌កពីសន្តតិជននោះនៅពេលដែលមតកសាសន៍នោះ បង្កើតអានុភាព។

១. សន្តតិជន

លិខិតបណ្តាំមានខ្លឹមសារថាផ្តាច់មត៌កពីសន្តតិជន

អ្នកប្រតិបត្តិមតកសាសន៍របស់មតកជន បានដាក់ពាក្យសុំទៅតុលាការឱ្យផ្តាច់មត៌កពីសន្តតិជននៅពេលមតកជនទទួលមរណភាព

មតកជន

អ្នកប្រតិបត្តិមតកសាសន៍

១. សន្តតិជន

ករណីសន្តតិជនមានសញ្ជាតិបរទេស និងសញ្ជាតិខ្មែរ

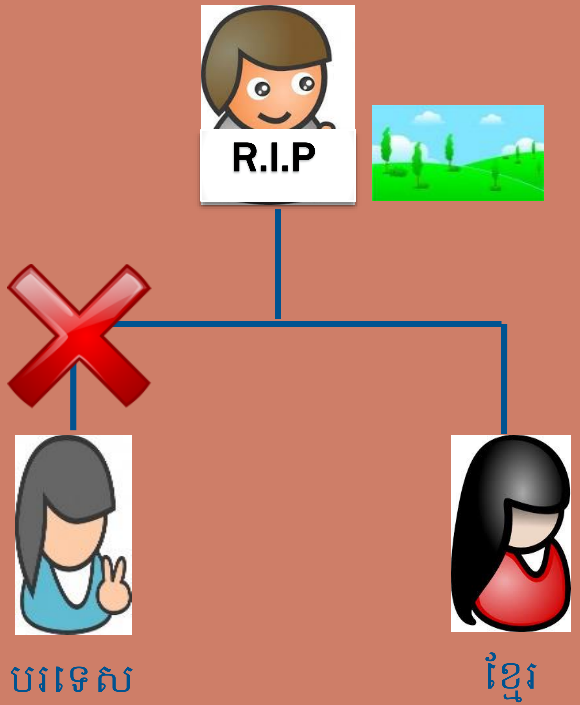

ករណីនេះ ដីបានទៅសន្តតិជនដែលមានសញ្ជាតិខ្មែរ។ ដូចនេះ មានសំនួរចោទឡើងថា តើសន្តតិជនដែលមានសញ្ជាតិបរទេសអាចទទួលបាននូវចំណែកជាមួយសន្តតិជនសញ្ជាតិខ្មែរដែរឬទេ?

១. សន្តតិជន

ករណីសន្តតិជនជនបរទេសទាំងអស់ហើយអាចលក់ដីក្នុងអំឡុងពេល០៣ខែ

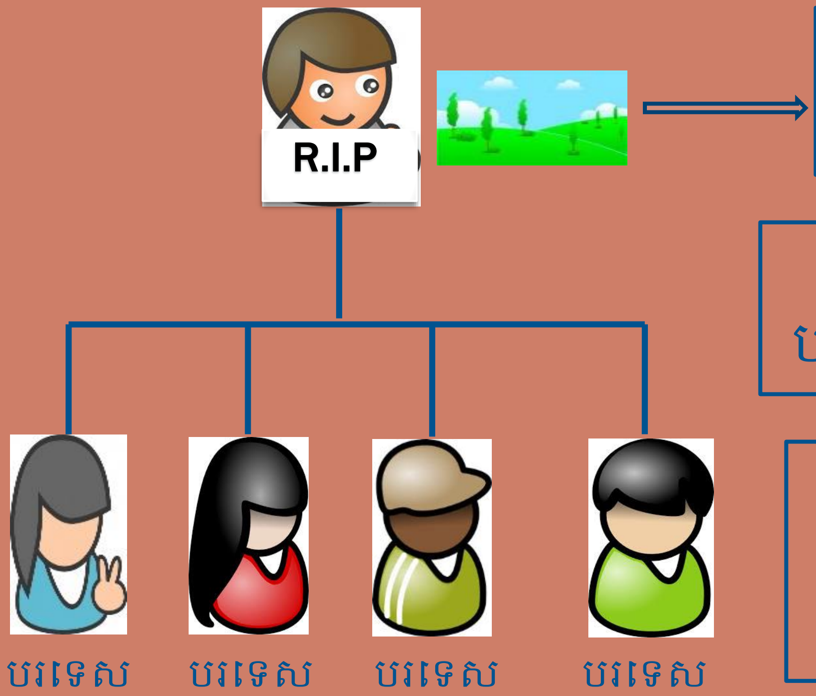

សន្តតិជនដែលជាជនបរទេសមិនអាចមានសិទ្ធិលើដីទេ

⇓

ដូចនេះករណីដែលសន្តតិជនជាជនបរទេស នោះដីនឹងក្លាយជានីតិបុគ្គលមតិក

⇓

ហើយត្រូវលក់ដីនោះ ក្នុងអំឡុងពេល០៣ខែ គិតចាប់ពេលដែលសហសន្តតិជនទាំងអស់នោះយល់ព្រមជាឯកច្ឆ័ន

⇓

ចំណែកថ្លៃដែលលក់បានក្លាយជាមតិក នាំឱ្យនីតិបុគ្គលមតិកត្រូវរលត់។

១. សន្តតិជន

ករណីសន្តតិជនមិនអាចលក់ក្នុងអំឡុងពេល០៣ខែ

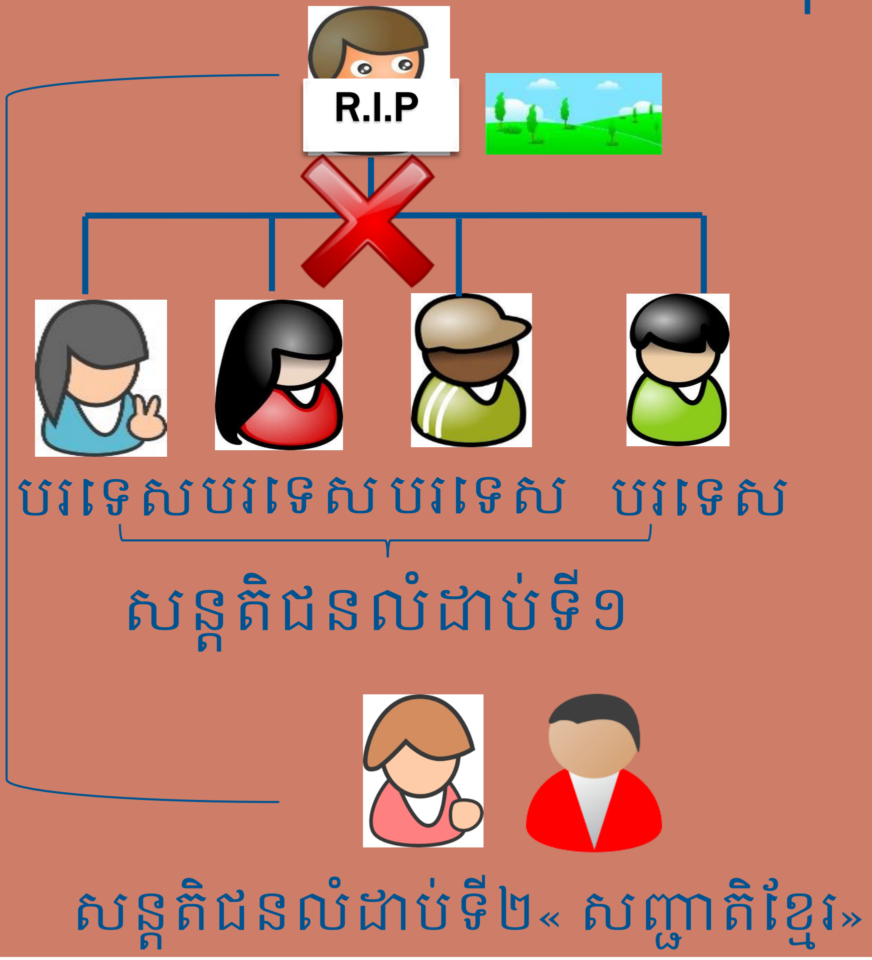

ក្នុងករណីដែលសន្តតិជនលំដាប់ទី១មិនអាចចាត់ចែងក្នុងអំឡុងពេល ០៣ខែ ដូចនេះ កម្មសិទ្ធិនៃដីនោះនឹងត្រូវបានធ្លាក់ទៅសន្តតិជនដែលមានលំដាប់បន្ទាប់ដែលមានសញ្ជាតិខ្មែរ។

១. សន្តតិជន

១.៤ ការយល់ព្រមទទួល និងការបោះបង់សន្តតិកម្ម

សន្តតិជនត្រូវធ្វើការយល់ព្រម ឬបោះបង់សន្តតិកម្មទាំងស្រុង ឬដោយកម្រិតនៅក្នុងអំឡុងពេល០៣ ខែ គិតចាប់ពីពេលដែលបានដឹងថា សន្តតិកម្មចំពោះខ្លួនបានចាប់ផ្តើមដោយអំឡុងពេលនេះ អាចពន្យាពេលបាន តាមរយៈពាក្យសុំទៅតុលាការ ដើម្បីទុកលទ្ធភាពឱ្យសន្តតិជនធ្វើការស្រាវជ្រាវមតិកនៅមុនពេលបង្ហាញឆន្ទៈ យល់ព្រម ឬបោះបង់ (មាត្រា១២៤៨)។

- ករណីពិសេសនៃអំឡុងពេលមានដូចជា៖

១. សន្តតិជន

១. ការពន្យាពេលដោយតុលាការ(មាត្រា១២៤៨)

A មតកជន

A មានទ្រព្យ៖ ឡាន ផ្ទះ និងដី ហើយបាន សរសេរថា ទុកឱ្យ B បន្ទាប់ពីខ្លួនស្លាប់

B កូនរបស់ A

B ដាក់ពាក្យសុំទៅតុលការដើម្បីពន្យាពេល ក្នុងការស្រាវជ្រាវមត៌កមុនពេលយល់ព្រម ឬបោះបង់។

តុលាការ J

តុលាការអាចយល់ព្រមពន្យាពេលបើមានមូលហេតុសមរម្យ ដូចជា ទ្រព្យមានច្រើនប្រភេទ នៅទីតាំងផ្សេងៗគ្នា និងមានប្រតិបត្តិការច្រើន ជាអាទិ៍

១. សន្តតិជន

២. បើសន្តតិជនទទួលមរណភាព(មាត្រា១២៨៩)

A មតកជន

A មានទ្រព្យ៖ ឡាន ផ្ទះ និងដី ហើយបាន សរសេរថា ទុកឱ្យ B បន្ទាប់ពីខ្លួនស្លាប់

B កូនរបស់ A

B បានទទួលមរណភាពមុនពេលធ្វើការ យល់ព្រម ឬបោះបង់នៅក្នុងអំឡុងពេល ដែលច្បាប់បានកំណត់។

C កូនរបស់ B

ដូចនេះ មត៌កនឹងធ្លាក់ទៅ C ដែលជាសន្តតិជន របស់ B ហេតុនេះអំឡុងពេលត្រូវគិតចាប់ពីពេល ដែល C បានដឹងថាសន្តតិកម្មចាប់ផ្តើមចំពោះខ្លួន។

១. សន្តតិជន

៣. បើសន្តតិជនជាអនីតិជន ជាអាទិ៍ (មាត្រា ១២៥០)

A មតកជន

A មានទ្រព្យ៖ ឡាន ផ្ទះ និងដី ហើយបាន សរសេរថា ទុកឱ្យ B បន្ទាប់ពីខ្លួនស្លាប់

A កូនរបស់ B

ករណីដែលអនីតិជនជាសន្តតិជនបែបនេះ អំឡុងពេលនៃការយល់ព្រម ឬបោះបង់ គឺ ត្រូវគិតចាប់ពីពេលដែលអ្នកតំណាងដែលច្បាប់បានកំណត់របស់ B បានដឹងថាសន្តតិកម្មបានចាប់ផ្តើមចំពោះB។

១. សន្តតិជន

៤. បើសន្តតិជនមិនដឹងអំពីអត្ថិភាពនៃកាតព្វកិច្ច(មាត្រា ១២៥១)

A មតកជន

A ជាម្ចាស់ហាងពេជ្រដែលធំជាងគេមួយកន្លែងនៅក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ ហើយបើពេលខ្លួនស្លាប់ទៅ A នឹងទុកនៅហាងនោះឱ្យទៅកូន។ តែ A ក៏មានទ្រព្យអកម្មដ៏ច្រើនផងដែរ។

B កូន A

ក្នុងករណីនេះ ដោយ B មិនអាចដឹងថា A ជំពាក់បំណុលគេដ៏ច្រើនបែបនេះ ព្រោះតែគិតថាស្ថានភាពជំនួញរបស់ឪពុកខ្លួនធំ។ ដូចនេះ ការគិតអំឡុងពេលនៃការយល់ព្រម ឬបោះបង់ ត្រូវគិតចាប់ពីពេលដែលសន្តតិជនបានដឹងអំពីបំណុលនោះ។

១. សន្តតិជន

(១) ការយល់ព្រមមាន០២គឺ៖

-ការយល់ព្រមទាំងស្រុង៖ ក្នុងករណីដែលសន្តតិជនទទួលយល់ព្រមទាំងស្រុងនូវសន្តតិកម្ម មានន័យថា សន្តតិជនត្រូវទទួលបន្តដោយគ្មានកម្រិតនូវសិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចរបស់មតកជន ដោយតម្រូវឱ្យបង្ហាញឆន្ទៈជាការគ្រប់គ្រាន់ មានន័យថា មិនចាំបាច់ដាក់ពាក្យសុំទៅតុលាការ ដូចករណីយល់ព្រមដោយកម្រិត ឬបោះបង់សន្តតិកម្មនោះឡើយ (មាត្រា ១២៥៤) ។

១. សន្តតិជន

A មាន ឡាន ផ្ទះ និង បំណុល ១០.០០០$ នៅពេលស្លាប់នឹងទុកឱ្យ B

B បានបង្ហាញឆន្ទៈថាខ្លួនយល់ព្រមទទួលមត៌កទាំងស្រុង នេះហៅថាការយល់ព្រមទាំងស្រុង

A មតកជន

បំណុល ១០.០០០$

B កូន A

១. សន្តតិជន

- **ការយល់ព្រមមានកម្រិត៖** ការយល់ព្រមដោយមានកម្រិត មានខ្លឹមសារថា ធ្វើសកម្មភាពនៃសន្តតិកម្មដែលបម្រុងសម្រាប់សងកាតព្វកិច្ចនឹងទទួលដោយសន្តតិកម្ម ត្រឹមកម្រិតទទួលដោយសន្តតិកម្ម មានន័យថាសន្តតិជនក្លាយទៅជាកូនបំណុល ដោយទទួលនូវសន្តតិកម្មនៃកាតព្វកិច្ចទាំងអស់របស់មតកជន ប៉ុន្តែសន្តតិជនអាចកម្រិតការទទួលខុសត្រូវបានត្រឹមកម្រិតនៃចំណែកមតិក លើកលែងសន្តតិជនសងកាតព្វកិច្ចដោយស្ម័គ្រចិត្ត (មាត្រា១២៥៦)។

១. សន្តតិជន

+ **វិធី៖** ដើម្បីធ្វើការយល់ព្រមដោយមានកម្រិត សន្តតិជនត្រូវដាក់ពាក្យសុំទៅតុលាការក្នុងអំឡុងពេល ០៣ខែ គិតចាប់ពីពេលដឹងថាសន្តតិកម្មបានចាប់ផ្តើមចំពោះខ្លួន ប៉ុន្តែអំឡុងពេលនេះអាចពន្យាពេលបាន បើមានការអនុញ្ញាតពីតុលាការ តាមពាក្យសុំរបស់សាមីខ្លួន(មាត្រា១២៥៧)។

១. សន្តតិជន

+ អានុភាព ៖ អានុភាពនៃការយល់ព្រមដោយកម្រិត ដែលមានខ្លឹមសារថា ម្ចាស់បំណុលរបស់មតកជន មិនអាចទាមទារឱ្យសន្តតិជនទទួលខុសត្រូវចំពោះទ្រព្យសម្បត្តិផ្ទាល់ខ្លួនរបស់សន្តតិជន នោះបានឡើយ(មាត្រា ១២៥៨)។

+ការយល់ព្រមដោយមានកម្រិតកើតឡើងមុនការយល់ព្រមតាមច្បាប់៖ សន្តតិជនយល់ព្រមដោយកម្រិត បើមានមូលហេតុដែលជាការទទួលខុសត្រូវទាំងតាមផ្លូវច្បាប់ ផលប្រយោជន៍នៃការយល់ព្រមដោយកម្រិតត្រូវបានបាត់បង់(មាត្រា១២៥៩)។

១. សន្តតិជន

A មាន ឡាន ផ្ទះ និង
បំណុល ១០.០០០$ នៅ
ពេលស្លាប់នឹងទុកឱ្យ B

B បានបង្ហាញឆន្ទៈថាខ្លួនយល់
ព្រមទទួលតែ ផ្ទះ និងបំណុល
៥.០០០$ ប៉ុណ្ណោះនេះ ហៅថា
ការយល់ព្រមដោយកម្រិត។

A មតកជន

B កូន A

១. សន្តតិជន

(២) ការបោះបង់ (មាត្រា១២៦០ មាត្រា១២៦១)

- **វិធី៖** បុគ្គលដែលមានបំណងបោះបង់សន្តតិកម្ម ត្រូវដាក់ពាក្យសុំទៅតុលាការនៅក្នុងអំឡុងពេល ០៣ ខែ គិតចាប់ពីពេលដឹងថាសន្តតិកម្មចាប់ផ្ដើមចំពោះខ្លួនលើកលែងតែមានពាក្យសុំទៅតុលាការ ហើយតុលាការអនុញ្ញាត។

- **អានុភាព៖** បុគ្គលដែលបានបោះបង់សន្តតិកម្ម ត្រូវចាត់ទុកថា បុគ្គលនោះ មិនមែនជាសន្តតិជនតាំងពីដំបូងមក។

១. សន្តតិជន

A មាន ឡាន ផ្ទះ និង
បំណុល ១០០.០០០$ នៅ
ពេលស្លាប់នឹងទុកឱ្យ B

B បានដាក់ពាក្យសុំទៅ
តុលាការថាខ្លួនបោះបង់សន្តតិ
កម្មរបស់ A នេះហៅថា ការ
បោះបង់សន្តតិកម្ម។

A មតកជន

B កូន A

២. ចំណែកមត៌ក

២.១ ចំណែកសន្តតិកម្មតាមច្បាប់

- ករណីសន្តតិជន ជាកូន ចំណែកសន្តតិកម្មរបស់កូននីមួយៗ គឺស្មើភាគគ្នា(មាត្រា១១៥៦.២)។

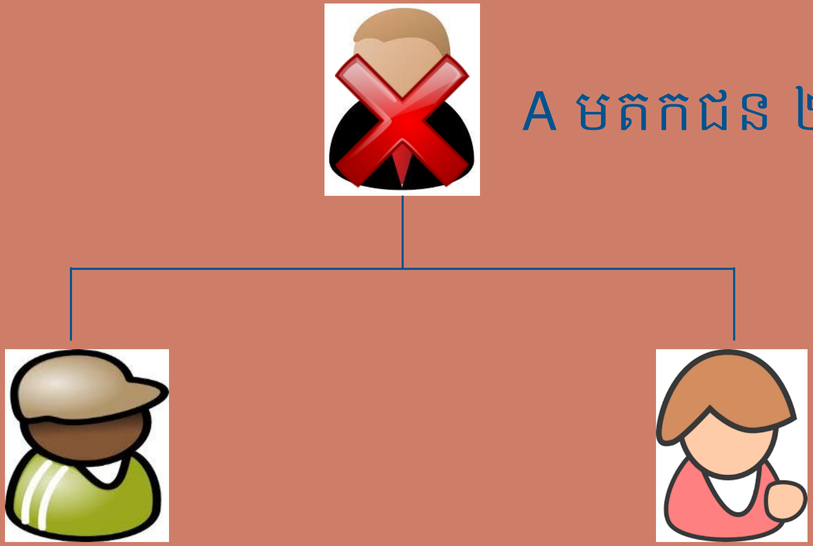

២. ចំណែកមត៌ក

- ករណីមតកជនពុំមានបច្ចាញាតិផ្ទាល់ បុព្វញាតិផ្ទាល់របស់មតកជននឹងទទួលបានចំណែកមត៌កស្មើៗគ្នា(មាត្រា១១៥៩)។

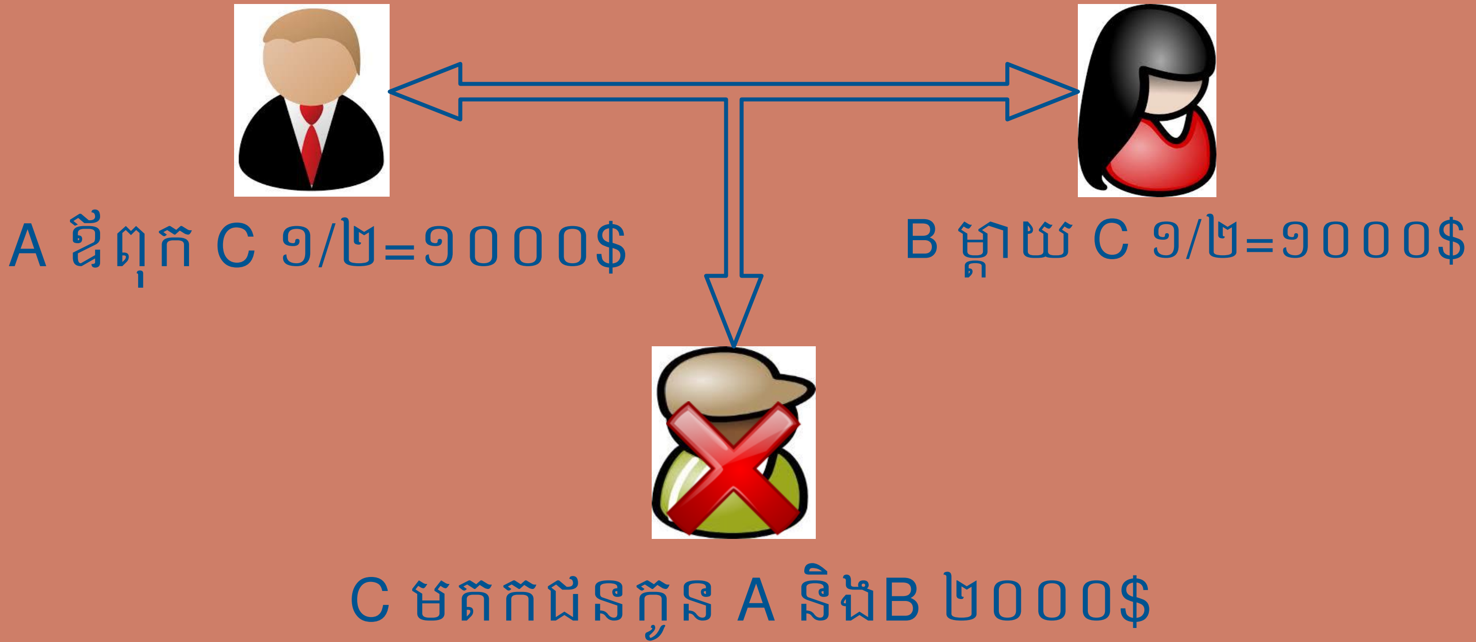

២. ចំណែកមត៌ក

- ករណីមតកជនពុំមានបច្ចាញាតិផ្ទាល់ និងបុព្វញាតិផ្ទាល់ បើបងប្អូនបង្កើតរបស់មតកជនមានចំនួនច្រើននាក់នឹងទទួលបានចំណែកមត៌កស្មើៗគ្នា។ប៉ុន្តែចំណែកមត៌ករបស់បងប្អូនបង្កើតដែលមានឪពុក ឬម្តាយតែម្ខាងនឹងទទួលបានចំណែកមត៌កតែ១/២នៃចំណែកមត៌ករបស់បងប្អូនបង្កើត ដែលមានឪពុកម្តាយទាំងសងខាងដូចគ្នា (មាត្រា១១៦០)។

២. ចំណែកមត៌ក

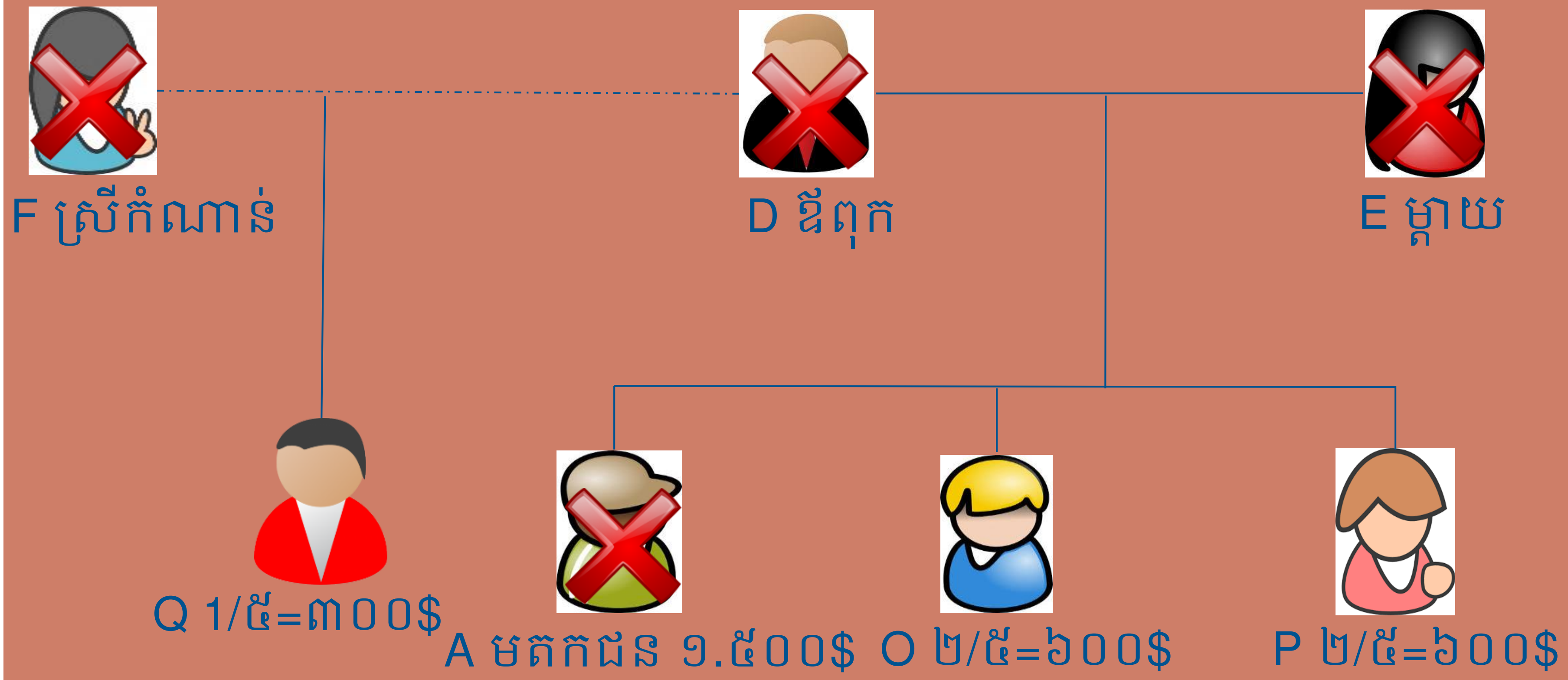

២. ចំណែកមត៌ក

ប្រសិនបើសហព័ទ្ធរបស់មតកជន និងបុគ្គលផ្សេងទៀតក្លាយជាសន្តតិជន ចំណែកមត៌កត្រូវធ្វើការបែកចែកដូចខាងក្រោម(មាត្រា១១៦២)៖

- **បើសហព័ទ្ធ និងបច្ឆាញាតិផ្ទាល់** ជាសន្តតិជន នាំឱ្យទទួលចំណែកមត៌កស្មើៗគ្នា។

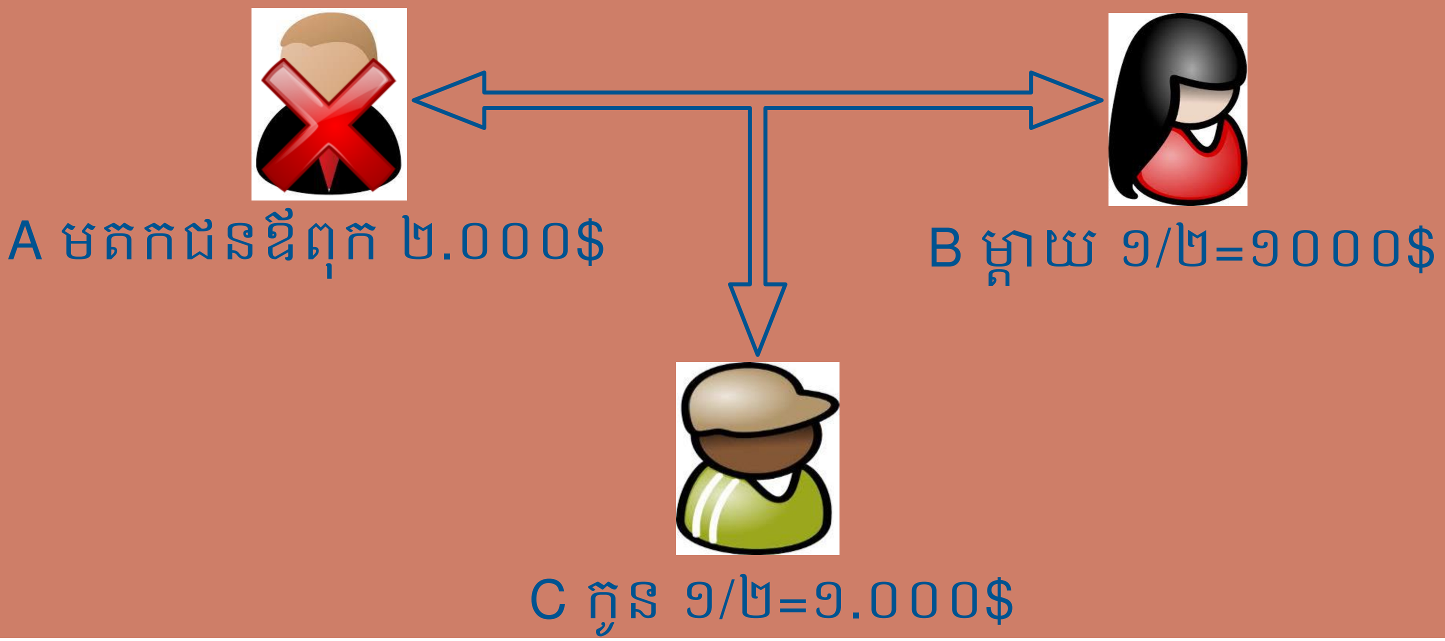

២. ចំណែកមត៌ក

- បើសហព័ទ្ធ និងឪពុក-ម្ដាយរបស់មតកជន ជាសន្តតិជន ចំណែកមត៌ករបស់សហព័ទ្ធគឺ ១/៣ រីឯឪពុក-ម្ដាយគឺ២/៣។ ប៉ុន្តែបើឪពុក-ម្ដាយរបស់មតកជននៅរស់តែម្នាក់ ឪពុក ឬម្ដាយ ជាមួយនឹងសហព័ទ្ធនឹងទទួលបានចំណែកមត៌កស្មើៗគ្នា។

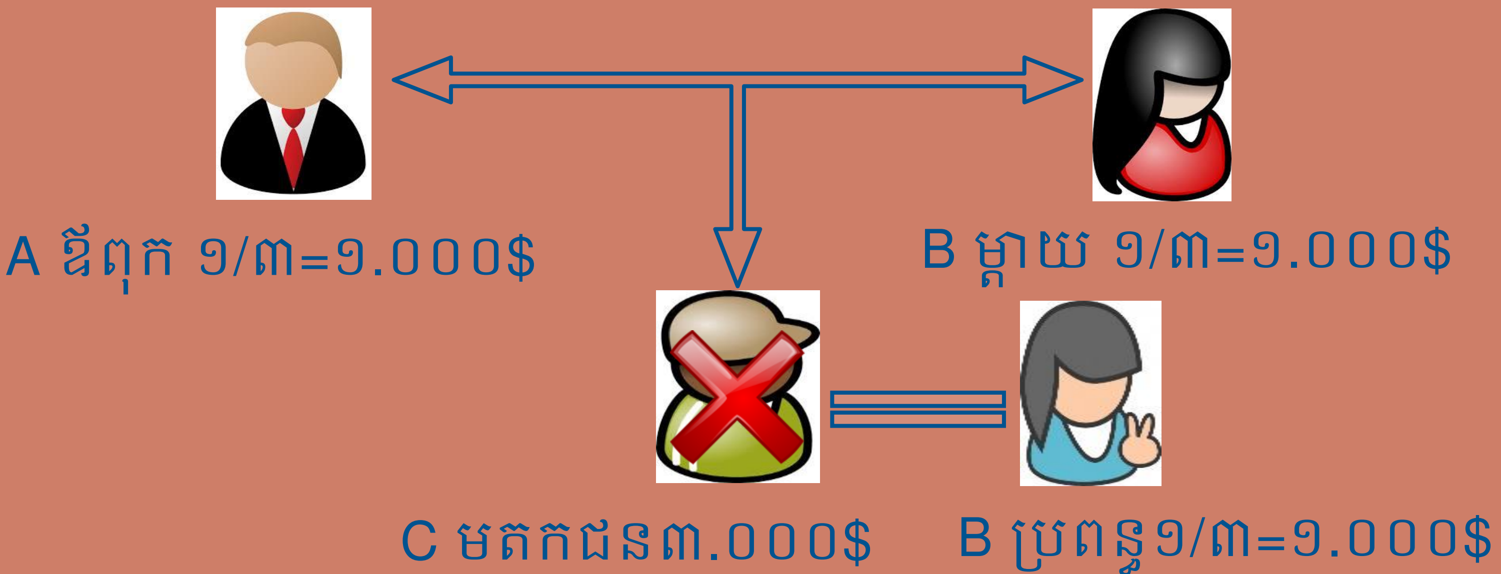

២. ចំណែកមត៌ក

- បើសហាព័ទ្ធ និងបុព្វញាតិផ្ទាល់ក្រៅពីឪពុក-ម្ដាយ ឬបងប្អូនបង្កើត ឬអ្នកជំនួសបុគ្គលទាំងនោះ ជាសន្តតិជន ចំណែកមត៌ករបស់សហាព័ទ្ធគឺ ១/២ រីឯបុគ្គលទាំងនោះគឺ១/២។

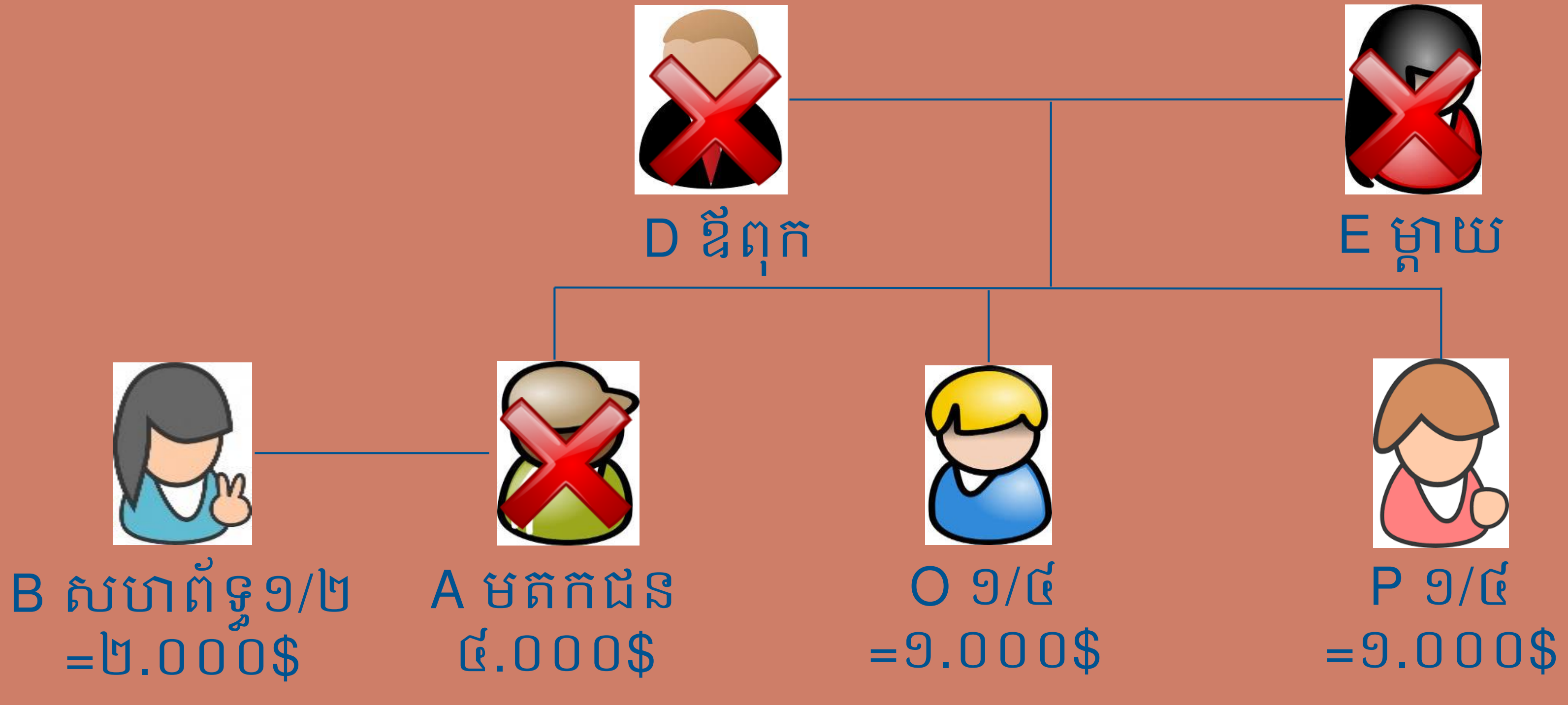

២. ចំណែកមត៌ក

២.២ ផលប្រយោជន៍ពិសេស(មាត្រា ១១៦៣)

ផលប្រយោជន៍ពិសេស ជាផលប្រយោជន៍ពិសេសដែលបុគ្គលណាម្នាក់ ឬច្រើននាក់ទទួលប្រទានកម្មនៅក្នុងឱកាសអាពាហ៍ពិពាហ៍ ឬហេតុការណ៍ផ្សេងទៀត ឬដើម្បីមូលធននៃជីវិតរស់នៅ ឬដែលបានទទួលអច្ច័យទានពីមតកជន។

២. ចំណែកមត៌ក

- កម្មវត្ថុនៃការសម្រួលចំណែកមត៌ក៖ ជាគោលការណ៍ សន្តតិជនត្រូវទទួលបានចំណែកមត៌កស្មើៗគ្នា ប៉ុន្តែប្រសិនបើ មានជនដែលទទួលផលប្រយោជន៍ពិសេស ហើយយើងយកចំណែកមត៌កជាក់ស្តែង ជាកម្មនៃចំណែកនោះ ទៅសន្តតិជនទាំងអស់ ដោយមិនសម្រួលចំណែកមត៌ករបស់ជន ដែលមានផលប្រយោជន៍ពិសេស នាំឱ្យការបំពាននូវខ្លឹមសារថា សន្តតិជនទាំងអស់ត្រូវមានចំណែកស្មើៗគ្នា ដូចនេះក្រមរដ្ឋប្បវេណីបានបញ្ញត្តិអំពីចំណែកមត៌កនៃជនដែលទទួលផលប្រយោជន៍ពិសេសតាមវិធីនៃការសម្រួលចំណែក(មាត្រា១១៦៣ និងមាត្រា ១១៦៦)

២. ចំណែកមត៌ក

- **វិធីសម្រួលចំណែកមត៌ក៖** នៅក្នុងចំណោមសហាសន្តតិជនទាំងអស់មានសន្តតិជនណាម្នាក់ ឬច្រើននាក់បានទទួលនូវប្រទានកម្ម ឬអច្ច័យទានពីមតកជន តម្លៃសរុបនៃមត៌កត្រូវយកទ្រព្យរបស់មតកជនមាននៅពេលចាប់ផ្តើមសន្តតិកម្ម បូកបញ្ចូលតម្លៃនៃប្រទានកម្ម ត្រូវបានចាត់ទុកជាមត៌ក ហើយចំនួនទឹកប្រាក់ដែលនៅសល់ ក្រោយពីការដកតម្លៃនៃប្រទានកម្ម ឬអច្ច័យទានចេញពីចំណែកមត៌ក គឺជាចំណែកមត៌ករបស់បុគ្គលនោះ(មាត្រា១១៦៣)។

២. ចំណែកមត៌ក

រូបមន្ត៖ មត៌កសរុប= មត៌កពេលចាប់ផ្តើមសន្តតិកម្ម + ផលប្រយោជន៍ពិសេស

$$\text{ចំណែកមត៌កនៃអ្នកមានផលប្រយោជន៍ពិសេស} = \frac{\text{មត៌កសរុប}}{\text{ចំនួនសន្តតិជន}} - \text{ផលប្រយោជន៍ពិសេស}$$

២. ចំណែកមត៌ក

ឧទាហរណ៍ទី១៖

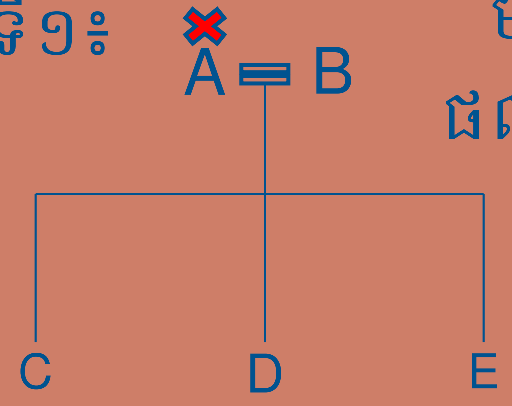

មត៌ក $ ៣.០០០ C ទទួលបាន ផលប្រយោជន៍ពិសេស $ ១.០០០

ចម្លើយ៖ $$C = \frac{3.000 + 1.000}{4} - 1.000\$ = 0$$

$$B=D=E= \frac{3.000 + 1.000}{4} = 1.000\$$$

ដូច្នេះ៖ C=0 , B=D=E= $1000

២. ចំណែកមត៌ក

ឧទាហរណ៍ទី២៖

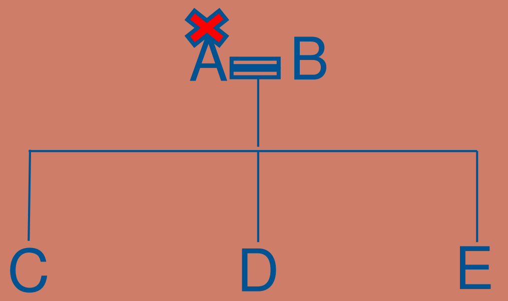

មត៌ក \$ ៣.០០០ C ទទួលបាន ផលប្រយោជន៍ពិសេស \$ 3.000

ចម្លើយ៖ $$C=\frac{3.000 + 3.000}{4} = 1.500\$ -3.000=-1.500$$ (លើសចំណែកមត៌ក)

$$B=D=E=\frac{3.000 + 3.000}{4} = 1.500\$$$

២. ចំណែកមត៌ក

ប៉ុន្តែមតិកជាក់ស្តែងមានតែ ៣.០០០ តែប៉ុណ្ណោះ មិនគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់សន្តតិជន០៣នាក់ ដែលត្រូវទទួលចំណែកដល់ ១៥០០ ម្នាក់ៗស្មើនឹង ៤.៥០០ នោះទេ ហេតុនេះ ត្រូវសមាមាត្រដោយម្នាក់ៗទទួលបាន ១.០០០ ហើយ C មិនទទួលបានចំណែកមតិកនោះទេ និងយោងតាមមាត្រា ១១៦៣ កថាខណ្ឌទី២ ១១៦៥នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី C ពុំចាំបាច់បង្វិលមកវិញ។ ហេតុនេះ ជាលទ្ធផលចុងក្រោយចំណែកមតិករបស់សន្តតិជនម្នាក់ៗគឺ

B=1.000 ,D=1.000,E=1.000 & C=0

២. ចំណែកមត៌ក

តម្លៃនៃប្រទានកម្ម(មាត្រា ១១៦៩)៖ តម្លៃនៃប្រទានកម្មដែលជាមូលដ្ឋាននៃការគណនា ក្នុងករណីអ្នកទទួលផលប្រយោជន៍ពិសេស បានចាត់ចែង ឬបាត់បង់ទ្រព្យដែលទទួលបានដោយប្រទានកម្មមុនពេលចាប់ផ្ដើមសន្តតិកម្ម ជាអាទិ៍ត្រូវយកតម្លៃនៅពេលចាត់ចែង ឬបាត់បង់ទ្រព្យនោះ។ មួយវិញទៀត ប្រសិនបើកម្មវត្ថុនៃប្រទានកម្មជារូបិយវត្ថុអាចមានការផ្លាស់ប្តូរ ប៉ុន្តែមិនមែនជាបញ្ហាសន្តតិកម្មនោះទេ គឺជាបញ្ហានៃការបកស្រាយ ថាតើត្រូវកំណត់តម្លៃនោះនៅពេលចាប់ផ្ដើមសន្តតិកម្ម ឬនៅពេលចាត់ចែងជាអាទិ៍។

២. ចំណែកមត៌ក

ឧទាហរណ៍ទី១៖

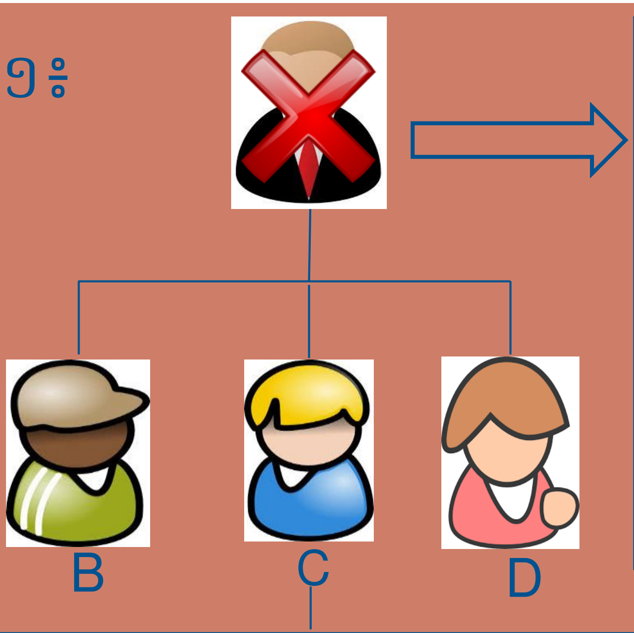

A មតកជន មុនពេលស្លាប់ បានឱ្យផ្ទះ ដែលមាន តម្លៃ ៣.០០០ ឱ្យទៅC សម្រាប់ចំណងដៃ អាពាហ៍ពិពាហ៍

ក្រោយមក C ក៏បានលក់ផ្ទះនោះ ក្នុងតម្លៃ ៥.០០០ បន្ទាប់ពីលក់ផ្ទះនោះបានមួយឆ្នាំ A ក៏បានស្លាប់

ដូចនេះ តម្លៃប្រទានកម្មដែលជាមូលដ្ឋាននៃការគណនាផលប្រយោជន៍ពិសេសគឺ ៥.០០០។

២. ចំណែកមត៌ក

ឧទាហរណ៍ទី២៖

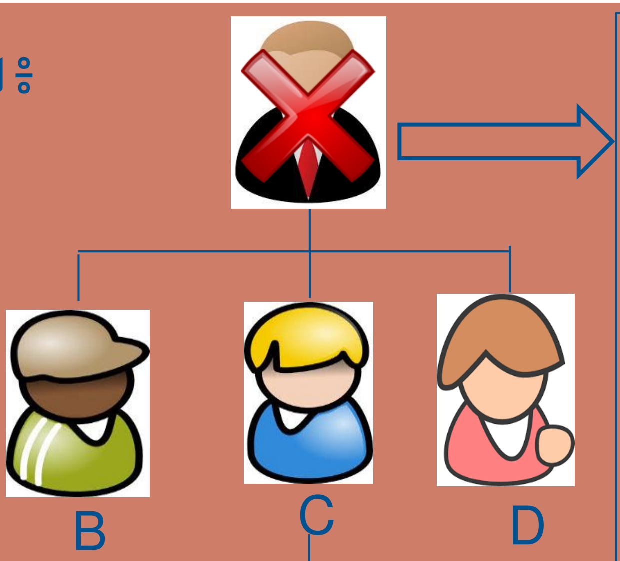

A មតកជន មុនពេលស្លាប់ បានឱ្យផ្ទះ ដែលមាន តម្លៃ ៣.០០០ ឱ្យទៅC សម្រាប់ចំណងដៃ អាពាហ៍ពិពាហ៍

ក្រោយមក ដី-ផ្ទះនោះ បានបាក់ស្រុតចោលទៅទន្លេនៅឆ្នាំ ២០១៩ ហើយតាមការវាយតម្លៃដី-ផ្ទះនោះនៅឆ្នាំ ២០១៩ មានតម្លៃ ២.០០០។ ហើយកន្លងបាន ៣ឆ្នាំ A ក៏ស្លាប់

ដូចនេះ តម្លៃប្រទានកម្មដែលជាមូលដ្ឋាននៃការគណនាផលប្រយោជន៍ពិសេសគឺ ២.០០០។

២. ចំណែកមត៌ក

ឧទាហរណ៍ទី៣៖

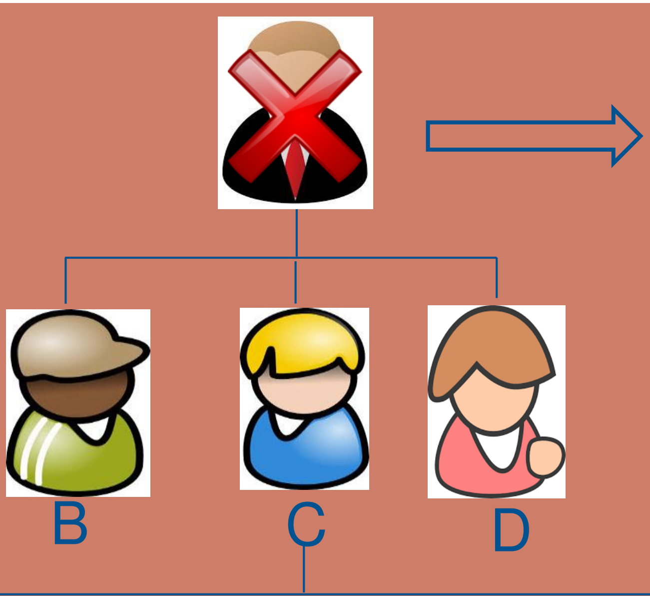

A មតកជន មុនពេលស្លាប់ បានឱ្យផ្ទះ ដែលមាន តម្លៃ ៣.០០០ ឱ្យទៅC សម្រាប់ចំណងដៃ អាពាហ៍ពិពាហ៍

ក្រោយមក C បានកែសម្រួល និងធ្វើការ្យនានាលើផ្ទះនោះ ដោយចំណាយអស់ ៥.០០០ ហើយបច្ចុប្បន្នផ្ទះ-ដីនោះមានតម្លៃ ១០.០០០។ បន្ទាប់ពីកែផ្ទះនោះ បានមួយឆ្នាំ A ស្លាប់

ដូចនេះ តម្លៃប្រទានកម្មដែលជាមូលដ្ឋាននៃការគណនាផលប្រយោជន៍ពិសេសគឺ ៣.០០០។

២. ចំណែកមត៌ក

ឧទាហរណ៍ទី៩៖

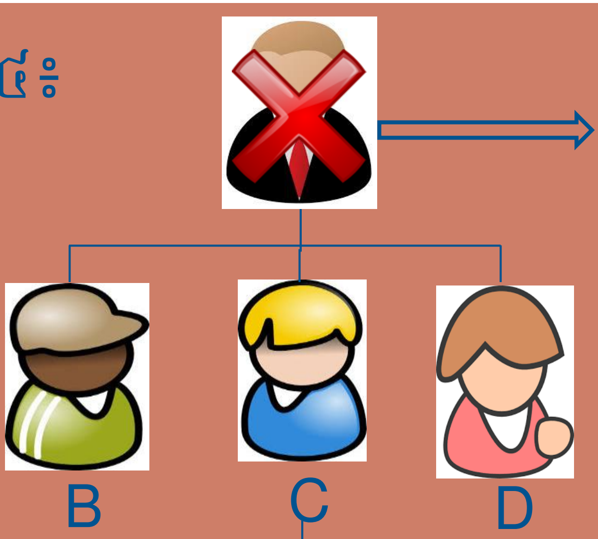

A មតកជន មុនពេលស្លាប់ បាន១០.០០០$ ឱ្យទៅ C សម្រាប់ចំណងដៃ អាពាហ៍ពិពាហ៍

ក្រោយមក C បានយកលុយនោះទៅផ្ញើនៅធនាគារតាមរូបភាព fixed deposit សម្រាប់ រយៈពេល០២ឆ្នាំ ដោយទទួលបានការប្រាក់ ៩%/ឆ្នាំ។ ០៣ ឆ្នាំក្រោយមក A ក៏ស្លាប់។

ដូចនេះ តម្លៃប្រទានកម្មដែលជាមូលដ្ឋាននៃការគណនាផលប្រយោជន៍ពិសេសគឺ ១០.០០០។

២. ចំណែកមត៌ក

ករណីដែលផលប្រយោជន៍ពិសេសលើសតម្លៃនៃចំណែកមត៌ក(មាត្រា ១១៦៥)៖ ទោះបីជាផលប្រយោជន៍ពិសេសបានទទួលលើសចំណែកមត៌កក៏ដោយ ក៏មិនចាំបាច់បង្វិលសងវិញនោះទេ ហើយចំណែករបស់សន្តតិជនត្រូវសមាមាត្រ។

២. ចំណែកមត៌ក

ឧទាហរណ៍៖

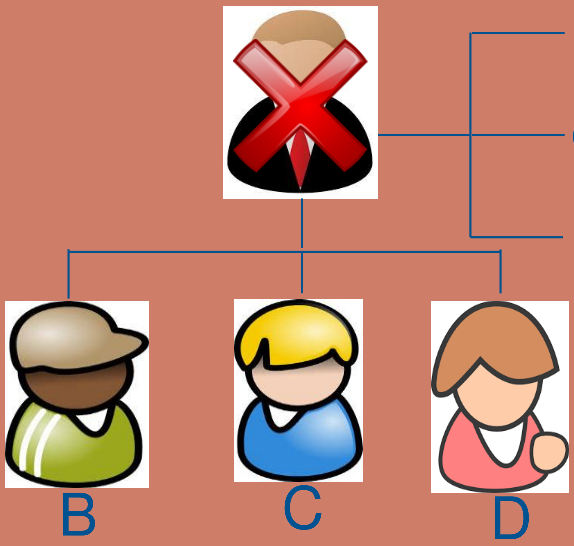

មតិក៖ ៧.០០០

C៖ ផ្ទះតម្លៃ៦.០០០«ឱ្យពេលរៀបការ»

D៖ ឱ្យលុយនៅធនគារចំនួន៖ ៨.០០០

មតិកសរុប= ៧.០០០+៨.០០០+៦.០០០= ២១.០០០

ចំណែក C=(២១.០០០៖៣)-៦.០០០= ១.០០០

ចំណែក D=(២១.០០០៖៣)- ៨.០០០= -១.០០០

ចំណែក B=(២១.០០០៖៣)= ៧.០០០

២. ចំណែកមត៌ក

នាំឱ្យ D មិនចាំបាច់បង្វិលសងវិញទេ។ មត៌កជាក់ស្តែងមានតែ ៧.០០០ ហេតុនេះ មិនអាចឱ្យទៅ B ៧.០០០ និង C ១.០០០ នោះទេ នាំឱ្យវិធានសមាមាត្រ ត្រូវបានយកមកអនុវត្ត។

ដូចនេះ C=(១.០០០× ៧.០០០)÷៨.០០០ = ៨៧៥

D=(៧.០០០× ៧.០០០)÷៨.០០០ = ៦.១២៥

២. ចំណែកមត៌ក

២.៣ ភាគនៃវិភាគទាន

ភាគនៃវិភាគទានគឺ ជាប្រភេទមួយនៃការសម្រួលចំណែកមត៌ក ដោយសារនៅក្នុងចំណោមសន្តតិជន មានបុគ្គលម្នាក់ ឬច្រើននាក់បានធ្វើសកម្មភាពថែរក្សា ឬបង្កើនទ្រព្យសម្បត្តិរបស់មតកជន ឬថែទាំព្យាបាលមតកជន ឬបានធ្វើសកម្មភាពផ្សេងៗដែលចម្រើនដល់មតកជន។ ភាគនៃវិភាគទាន ជាការបង្រួមចំនួនមត៌ក ដើម្បីឱ្យមានសមភាពជាក់ស្តែងនៅក្នុងចំណោមសន្តតិជន ដោយបុគ្គលណាម្នាក់ ឬច្រើននាក់បានចំណាយសម្រាប់មតកជន មុនពេលសន្តតិកម្មចាប់ផ្តើម។

២. ចំណែកមត៌ក

រូបមន្ត៖ មត៌កសរុប=មត៌កពេលចាប់ផ្តើមសន្តតិកម្ម-ភាគនៃវិភាគទាន

$$\frac{\text{ចំណែកមត៌កនៃអ្នកផ្ញើ}}{\text{ភាគនៃវិភាគទាន}} = \frac{\text{មត៌កជាក់ស្តែង}}{\text{ចំនួនសន្តតិជន}} + \text{ភាគនៃវិភាគទាន}$$

២. ចំណែកមត៌ក

ឧទាហរណ៍ទី១៖

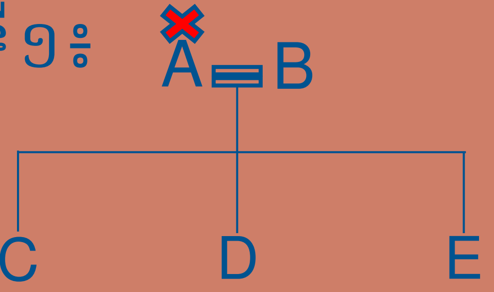

មត៌ក $ ៣.០០០ C=១.០០០$

(ភាគនៃវិភាគទាន)

មត៌កជាក់ស្តែង= ៣.០០០ - ១.០០០= ២.០០០

ចម្លើយ៖ $C = \frac{២.000}{4}$ + ១.០០០ =១.៥០០

$B=D=E= \frac{២.000}{4}$ = ៥.OO$

ដូច្នេះ៖ C=១.៥០០ , B=D=E= $៥.០០

២. ចំណែកមត៌ក

- ករណីភាគនៃវិភាគទាន>ចំណែកមត៌កដែលមានកំណត់ក្នុងបណ្ដាំមត៌កត្រូវយកបណ្ដាំមត៌កជាគោល យោងតាមមាត្រា ១១៦៦.ក៣

ឧទាហរណ៍៖

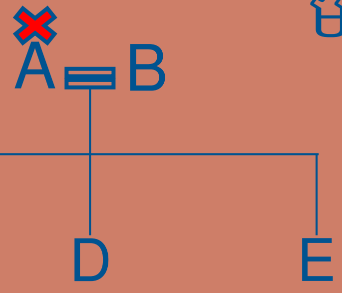

មត៌ក \$ ៣.០០០ C=២.០០០\$ (ភាគនៃវិភាគទាន)

ប្រសិនបើបណ្ដាំបានកំណត់ថា C=១.២០០, D=៨០០,E=១.០០០

ដោយសារមតកសាសន៍ ឬបណ្ដាំមត៌កមានអានុភាពជាង ហេតុនេះ ត្រូវអនុវត្តតាមបណ្ដាំនាំឱ្យ C មិនទទួលបានភាគនៃវិភាគនោះទេ។

២. ចំណែកមត៌ក

ប្រសិនបើបណ្ដាំបានកំណត់ថា C=៦០០, D=៨០០,E=១.០០០

ដោយសារមតកសាសន៍ ឬបណ្ដាំមត៌កមានអានុភាពជាង ហេតុនេះត្រូវអនុវត្តតាមបណ្ដាំនាំឱ្យ C អាចទទួលបានភាគនៃវិភាគទាននោះតែ ៦០០ (៣.០០០-៦០០-៨០០-១០០០=៦០០) ប៉ុណ្ណោះ បន្ទាប់ពីបែងចែងឱ្យ C=៦០០, D=៨០០,E=១.០០០។

២. ចំណែកមត៌ក

-ករណីមានភាគនៃវិភាគទាន និងផលប្រយោជន៍ពិសេសក្នុងពេលតែមួយ

ឧទាហរណ៍៖

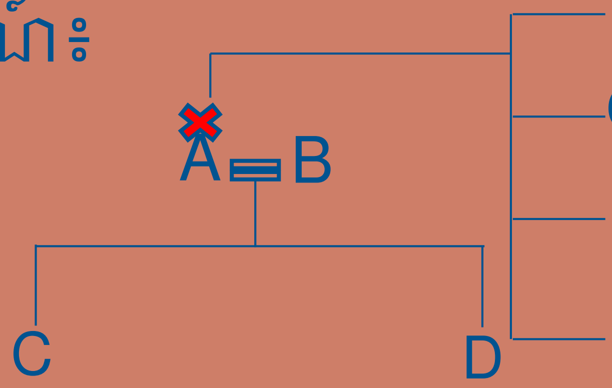

មត៌ក៖ ៧.០០០

C៖ ផ្ទះតម្លៃ៖៥.០០០«ឱ្យពេលរៀបការ»

D៖ ឱ្យលុយនៅធនាគារចំនួន៖ ១.០០០

B៖ ចំណាយថ្លៃព្យាបាល និងបុណ្យសព៖ ៤.០០០

មត៌កសរុប= ៧.០០០+៥.០០០+១.០០០-៤.០០០= ៩.០០០

ចំណែក C=(៩.០០០៖៣)-៥.០០០= -២.០០០

ចំណែក D=(៩.០០០៖៣)- ១.០០០= ២.០០០

ចំណែក B=(៩.០០០៖៣)+ ៤.០០០= ៧.០០០

២. ចំណែកមត៌ក

C មិនចាំបាច់បង្វិលសងវិញនោះទេ។ មត៌កជាក់ស្តែងមានតែ ៧.០០០ ហេតុនេះមិនអាចឱ្យទៅ B ចំនួន ៧.០០០ និង D ចំនួន ២.០០០ នោះទេ នាំឱ្យវិធានសមាមាត្រត្រូវបានយកមកអនុវត្តៈ

ដូចនេះ D=(២.០០០× ៧.០០០)÷៩.០០០ = ១.៥៥៥

B=(៧.០០០× ៧.០០០)÷៩.០០០ = ៥.៤៤៥

ខ. ការរៀបចំបែងចែកមត៌ក

១.ការបញ្ជាក់អំពីអត្ថិភាព ឬនត្ថិភាពនៃមតកសាសន៍

- ការបញ្ជាក់ និងការបើកលិខិតមតកសាសន៍ (មាត្រា ១២១៣)៖

មតកសាសន៍ដែលធ្វើឡើងក្រៅពីទម្រង់នៃលិខិតយថាភូត ចាំបាច់ត្រូវធ្វើការពិនិត្យ និងបញ្ជាក់ដោយដាក់សុំទៅតុលាការ។

១.ការបញ្ជាក់អំពីអត្ថិភាព ឬនត្ថិភាពនៃមតកសាសន៍

លិខិតមតកសាសន៍ ហើយ បានកំណត់ឱ្យ A ជាអ្នកប្រតិបត្តិ

-នៅពេលចាប់ផ្តើមសន្តតិកម្ម A ត្រូវតែដាក់ពាក្យសុំឱ្យធ្វើការពិនិត្យបញ្ជាក់ ទៅតុលាការដោយគ្មានការយឺតយ៉ាវ។

-ចំពោះលិខិតមតកសាសន៍បិទដោយប្រថាប់ត្រា ត្រូវបើកនៅតុលាការ បើបើកនៅក្រៅតុលាការនឹងទទួលពិន័យមិនលើសពី ១.០០០.០០០៛

មតកជន

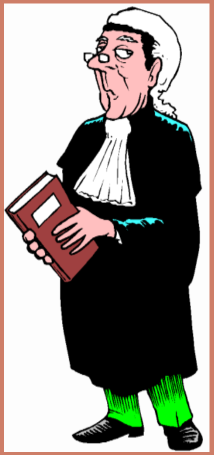

A អ្នកប្រតិបត្តិមតកសាសន៍

១.ការបញ្ជាក់អំពីអត្ថិភាព ឬនត្ថិភាពនៃមតកសាសន៍

- ការជ្រើសរើសអ្នកប្រតិបត្តិមតកសាសន៍ (មាត្រា ១២១៨)៖

ក្នុងករណីគ្មានអ្នកប្រតិបត្តិមតកសាសន៍ ឬបាត់បង់អ្នកប្រតិបត្តិមតកសាសន៍ តុលាការអាចជ្រើសតាំងអ្នកប្រតិបត្តិមតកសាសន៍តាមពាក្យសុំរបស់សន្តតិជន ឬអ្នកមានផលប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធ។

១.ការបញ្ជាក់អំពីអត្ថិភាព ឬនត្ថិភាពនៃមតកសាសន៍

ក្នុងករណីដែលគ្មានអ្នកប្រតិបត្តិមតកសាសន៍ ឬបាត់បង់អ្នកប្រតិបត្តិមតកសាសន៍

A អាចដាក់ពាក្យសុំទៅតុលាការដើម្បីឱ្យតុលាការជ្រើសតាំងអ្នកប្រតិបត្តិមតកសាសន៍

A សន្តតិជន

១.ការបញ្ជាក់អំពីអត្ថិភាព ឬនត្ថិភាពនៃមតកសាសន៍

- មុខងារ និងសិទ្ធិអំណាចរបស់អ្នកប្រតិបត្តិមតកសាសន៍(ជ្រើសតាំងបន្ត)៖

អ្នកប្រតិបត្តិមតកសាសន៍ មានសិទ្ធិ និងករណីយកិច្ចក្នុងការគ្រប់គ្រងមត៌ក និងធ្វើសកម្មភាពចាំបាច់ដើម្បីប្រតិបត្តិមតកសាសន៍ ហើយត្រូវធ្វើបញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌនៃទ្រព្យសម្បត្តិ។ លើសពីនេះទៅទៀត បើគ្មានមូលហេតុដែលពុំអាចជៀសវាងបានទេ អ្នកប្រតិបត្តិមតកសាសន៍ ពុំអាចឱ្យតតិយជនអនុវត្តភារកិច្ចជំនួសខ្លួនឡើយ លើកលែងតែមតកជនបានបង្ហាញឆន្ទៈផ្សេងក្នុងមតកសាសន៍។

១.ការបញ្ជាក់អំពីអត្ថិភាព ឬនត្ថិភាពនៃមតកសាសន៍

សូមសងលុយខ្ញុំចំនួន
១.០០០$ ដែលមតក
ជនបានជំពាក់ខ្ញុំ

យល់ព្រម

ម្ចាស់បំណុលរបស់មតកជន

អ្នកប្រតិបត្តិមតកសាសន៍

១.ការបញ្ជាក់អំពីអត្ថិភាព ឬនត្ថិភាពនៃមតកសាសន៍

- កម្រៃរបស់អ្នកប្រតិបត្តិមតកសាសន៍ (មាត្រា ១២២៦) ៖

អ្នកប្រតិបត្តិមតកសាសន៍អាចទទួលបានកម្រៃដែលមានកំណត់នៅក្នុងមតកសាសន៍បាន បើពុំមានក្នុងមតកសាសន៍នោះទេ តុលាការត្រូវកំណត់ចំនួនកម្រៃរបស់អ្នកប្រតិបត្តិមតកសាសន៍តាមពាក្យសុំរបស់អ្នកប្រតិបត្តិមតកសាសន៍។

១.ការបញ្ជាក់អំពីអត្ថិភាព ឬនត្ថិភាពនៃមតកសាសន៍

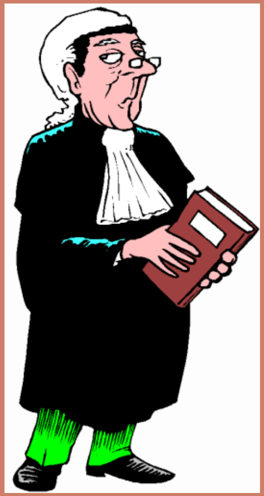

អ្នកប្រតិបត្តិមតកសាសន៍

នៅក្នុង មតកសាសន៍បានកំណត់ពីកម្រៃរបស់ អ្នកប្រតិបត្តិមតកសាសន៍ចំនួន ១.០០០$ សម្រាប់ការងារមួយនេះ។

នៅក្នុងករណី ដែលមតកសាសន៍មិនបានកំណត់កម្រៃ អ្នកប្រតិបត្តិមតកសាសន៍អាចដាក់ពាក្យសុំទៅតុលាការ ឱ្យកំណត់ចំនួនកម្រៃរបស់ខ្លួនបាន។

១.ការបញ្ជាក់អំពីអត្ថិភាព ឬនត្ថិភាពនៃមតកសាសន៍

- សោហ៊ុយនៃការប្រតិបត្តិមតកសាសន៍ (មាត្រា ១២២៨)៖

សោហ៊ុយពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រតិបត្តិមតកសាសន៍ជា បន្ទុកនៃមត៌ក ប៉ុន្តែមិនអាចបន្ថយភាគបម្រុង ដោយសារបន្ទុកនេះទេ។

សោហ៊ុយដើម្បីប្រតិបត្តិមតកសាសន៍

- សោហ៊ុយចាំបាច់ដើម្បីធ្វើនីតិវិធីពិនិត្យមតកសាសន៍
- សោហ៊ុយធ្វើបញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌមត៌ក
- សោហ៊ុយគ្រប់គ្រងមត៌ក
- និងកម្រៃនៃអ្នកប្រតិបត្តិមតកសាសន៍ជាអាទិ៍។

២. ការបញ្ជាក់អំពីសន្តតិជន

នៅពេលសន្តតិកម្មចាប់ផ្តើម ទោះបីជាសន្តតិកម្មតាមច្បាប់ ឬសន្តតិកម្មតាមមតកសាសន៍ក៏ដោយ យើងត្រូវធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់អត្តសញ្ញាណសន្តតិជនឱ្យបានច្បាស់លាស់ ដោយភ្ជាប់ជាមួយនឹងឯកសារបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណ ដែលមានទំនាក់ទំនងញាតិជាមួយនឹងមតកជនដូចជា សំបុត្រកំណើត សៀវភៅស្នាក់នៅ សៀវភៅគ្រួសារ សំបុត្រមរណភាព ឬឯកសារអត្រានុកូលដ្ឋានផ្សេងទៀតដែលអាចបញ្ជាក់អំពីទំនាក់ទំនងញាតិ។

២. ការបញ្ជាក់អំពីសន្តតិជន

ឯកសារបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណ ដែលមានទំនាក់ទំនងញាតិជាមួយនឹងមតកជន៖

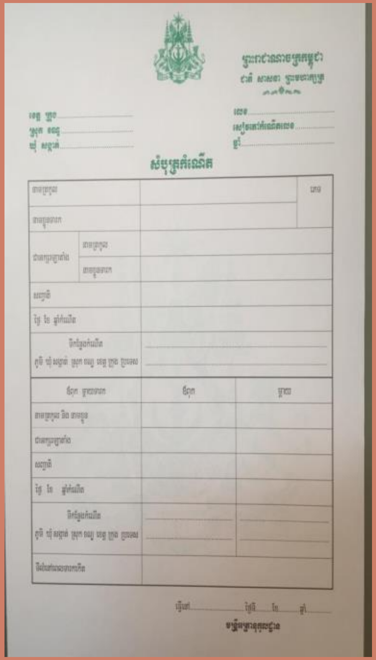

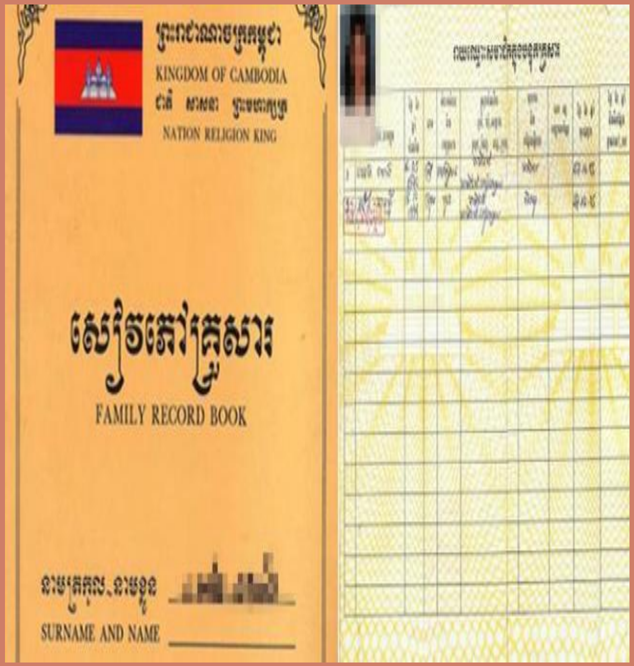

៣. ការបញ្ជាក់អំពីកម្មវត្ថុនៃសន្តតិកម្ម

កម្មវត្ថុនៃសន្តតិកម្ម គឺជាទ្រព្យផ្ទាល់របស់មតកជន ដែលអាចជាទ្រព្យដោយឡែក និង១/២នៃទ្រព្យរួមរបស់មតកជន បើមតកជនមានសហព័ទ្ធ។ ទ្រព្យរបស់មតកជនអាចជា ចលនទ្រព្យអចលនទ្រព្យ ប្រាក់នៅក្នុងគណនីយធនាគារ ឬសិទ្ធិលើបំណុលផ្សេងៗទៀត។

តម្លៃនៃកម្មវត្ថុមត៌ក ជាទូទៅត្រូវបានបំលែងជាប្រាក់តាមការសន្មត ដើម្បីងាយស្រួលក្នុងការបែងចែកមត៌ក ជាទូទៅតុលាការកំណត់តម្លៃកម្មវត្ថុមត៌កត្រូវសន្មត នៅពេលសន្តតិកម្មចាប់ផ្តើម។

៣. ការបញ្ជាក់អំពីកម្មវត្ថុនៃសន្តតិកម្ម

មតកជនស្លាប់ នៅថ្ងៃទី១៥ ខែ មករាឆ្នាំ២០១៨

ដី

រថយន្ត

លុយនៅធនគារ

គ្រឿងអលង្ការ

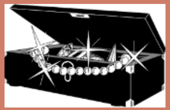

តម្លៃជាមូលដ្ឋាននៃទ្រព្យដែលត្រូវបំលែងជាប្រាក់ ត្រូវបានសន្មតនៅថ្ងៃទី១៥ មករា ឆ្នាំ២០១៨ ដីតម្លៃ ១០០.០០០ រថយន្តតម្លៃ ៥០.០០០ គ្រឿងអលង្ការតម្លៃ ៣០.០០០ ហេតុនេះមតិកសរុបមានតម្លៃ ១៨០.០០០។

៤. ការបញ្ជាក់អំពីភាតព្វកិច្ច

នៅពេលសន្តតិកម្មចាប់ផ្តើម គប្បីស្រាវជ្រាវ ឬអាចស្វែងយល់ពីបំណុលរបស់មតកជន ដើម្បីឱ្យមានភាពច្បាស់លាស់ ថាតើបំណុលទាំងនោះមានកម្រិតណា ច្រើនជាង ឬតិចជាងទ្រព្យដែលបន្សល់ទុកសម្រាប់ជាមូលដ្ឋានក្នុងការបង្ហាញឆន្ទៈទទួលយកមតិកដោយកម្រិត ឬបោះបង់សន្តតិកម្មជា អាទ៍។

ដើម្បីឱ្យមានភាពច្បាស់លាស់ចំពោះបំណុលរបស់មតកជន គប្បីមានឯកសារបញ្ជាក់បំណុល ដែលអាចជាកិច្ចសន្យាខ្ចីប្រាក់ ជាអាទិ

ការពិភាក្សា សំនួរ និងចម្លើយ

THANK YOU
for your support!